

Publicerad 2010-11-27 21:02 av Annika J

SKIDTÄVLINGEN PÅ ANTIKVARIATET

Det jag nu skall berätta hände en vinterdag för längesedan.

Min kusin och jag vandrade runt på Söder, gick ut och in i alla de affärer som säljer begagnade ting. Jag ville visa henne ett antikvariat som inte liknade något annat. Ja, där såldes inte bara böcker, men böckerna dominerade.

Man kunde gå ur rum i rum. Längst in fanns ett rum som vette mot en bergvägg, där fukten sipprade efter väggarna. Jag hade varit där flera gånger, fyndat böcker och förundrat mig. Så vitt jag minns låg affären på Hornsgatan, en gata som kunde verka lite sliten när snömodden halkade runt på trottoarerna. Jag minns att vi först var inne i en loppisaffär, som låg i ett underjordiskt garage vid Mariatorget. Där köpte min kusin en soffa för en billig penning. Damen som sålde blev överlycklig, det var kanske länge sedan någon köpt något, och lade omedelbart bort titlarna med min kusin.

-Kalla mej Bojan, sa hon.

En upplevelse i sig. Jag har aldrig varit med om att någon lagt bort titlarna med mig i samband med ett köp. Så gick vi in på antikvariatet. Där såg ut som vanligt. Ägarna väntade vid disken, två herrar i en ålder där man inte längre är ung, men inte heller gammal. Min kusin snodde vant runt bland bokhyllorna och såg mer och mer förtjust ut allt eftersom bokhögen i hennes famn växte. En gentleman, en herre i prydlig kostym, överrock och hatt stod mellan två hyllor djupt försjunken i en bok. På armen hängde en paraply. Han såg ut som om han kunde ha varit klippt ur en reklambild för en finare herrekipering. Och så några damer i min ålder, en ung flicka i kortkort trots vinterkylan, kort sagt det vanliga antikvariatsklientelet.

Det var då det hände. En av herrarna bak disken försvann in i ett av de många rummen och kom strax tillbaka. I famnen bar han två par miniskidor!

-Nu skall här tävlas, sa han. Jag har två par skidor så här skall bli en skidtävling. Vilka ställer upp?

Nu blev det pinsamt. Jag hade inte deltagit i någon skidtävling sedan jag gick i första klass.(Behöver jag berätta att jag kom sist?). Jag backade några steg.

Då stegade den prydliga mannen med hatten och paraplyn fram och sade artigt :

- Jag ställer upp, mina herrar. Det skall bli mig ett nöje!

Inte heller min kusin tvekade.

- Det kan jag väl göra, sa hon förjust.

Mannen lade paraplyn på disken och min kusin bokhögen, sedan fick de hjälp att prova in skidorna.

Tävlingsledaren markerade snabbt hur skidleden skulle gå, in i flera rum, och sedan skickade han iväg fältet.

Det blev en spännande tävling ! Min kusin vann och fick bokhögen till pris och gentlemannen tackade för nöjet och hängde på nytt paraplyn på armen.

Man brukar ibland säga om något att det är nästan sanning, men detta är faktiskt rena, rama sanningen.

Det var för mycket länge sedan. Soffan vilar sedan länge på tippen, men min kusin och jag talar fortfarande om den unika tävlingen.

Min kusin är nog den enda svenska kvinna som vunnit en skidtävling på ett antikvariat, åtminstone på Hornsgatan!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika J med Poeter.se id #27235 innehar upphovsrätten